

Прѣседателя прочита чл. XXIV и Конгреса припознава, че подиръ станхлитѣ декларации първата фраза на тоя членъ за отварянието на проливитѣ на търговскитѣ корабли нѣма защо да се разисква. Кolkото до втората фраза, за нея Графъ Корти забѣлѣжи, че тя е повторение на декларацията отъ 1856, а пъкъ Кара-Теодори паша добави, че тъй като Турция е вече свързана съ декларацията отъ 1856, то тая фраза никакъ си нѣма тука мѣстото.

Прѣседателя обявява, че Конгреса нѣма защо да се запира на тоя членъ и че събранието се ограничава да постанови само съхранението на прѣдишното положение.

Н. Свѣтлость прочита подиръ това чл. XXV, който се касае до испрадиюванието на Европейска и Азиатска Турция отъ рускитѣ войски. Князь Бисмаркъ забѣлѣзва, че тия постановления на двѣтъ воюющи сили сѣ станхли редовно и по това Конгреса нѣма защо да се намѣсва въ тоя въпросъ.

Г. Вадингтонъ подлага на своитѣ руски събратия едно желание по тая частъ: той ги пита, не ще ли имъ бѣде възможно да обявятъ, че Русия ще се помъжи да освободи Румания отъ тягоститѣ на една продължителна окупация и да ухити войскитѣ си по Дунавъ и прѣзъ Варна.

Графъ Шуваловъ отговаря, че прѣдложението на Г. Вадингтона въроятно не ще има неограниченъ характеръ. То една ли дава да се разбере, че трябва да се избере само единъ пътъ за испрадианието на рускитѣ войски и че за други не трѣба и да се мисли. Н. Прѣвѣсходителство е готовъ да направи възможното за удовлетворение на туй желание, нѣ изпълнението на неговата декларация ще зависи отъ бързото испрадиюване на Варна отъ турскитѣ войски. Ако турскитѣ пълномощници благоволятъ да обявятъ прѣдъ Конгреса, че Варна ще се испрадни немедленно, Графъ Шуваровъ съ готовност ще отговори на желанията на първий француски пълномощникъ.

Кара-Теодори паша моли да се отложи тоя въпросъ, защото сега не може да даде точенъ отговоръ.

Г. Вадингтонъ забѣлѣзва, че той не е прѣдставлявалъ прѣдложение, нѣ само въззвание къмъ добрата воля на Русия за случая, ако обстоятелствата помогнатъ да стане испрадиюванието на турскитѣ области безъ да се минава прѣзъ Румания.

Графъ Шуваловъ ще се счете за честитъ да изпълни желанието на Г. Вадингтона и жалѣе за това, гдѣто перѣшителний отговоръ на г. първий турски пълномощникъ му забра-